

47de Møde.

Onsdag den 18. December Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmand A. C. D. Petersen er modtaget en Henvendelse fra Centralforeningen af Tolvmandsforeninger i Danmark, forsamlet til Aarsmøde i København den 13. ds., vedrørende Vanskelighederne for vor Kreatureksport.

Trykte Eksemplarer af Henvendelsen vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3558).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den følgende paa Dagsordenen opførte Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Axel Dam: Det første Spørgsmaal, som Retsforbundets Repræsentanter blev stillet overfor i dette høje Ting efter Valget i 1926, var et Forslag om en 3-aarig Udsættelse af Nationalbankens Forpligtelse til at respektere sine Pengesedlers Paalydende. Da der kun var forundt os faa Minutter til at overveje, hvilke katastrofale Følger en øjeblikkelig Overgang til Guldindløselighed kunde faa, nøjedes jeg med at udtale Ønsket om, at Udsættelsen foreløbig kun gaves for et Aar, og vi havde den Tilfredsstillelse, at dette Ønske blev imødekommet, rimeligvis fordi det daværende ærede Medlem Hr. Ove Rode gav sin Støtte, næppe paa Grund af mine Udtalelser om det. I Dag venter jeg ikke en tilsvarende Imødekommen fra det høje Ting, naar jeg advarer imod Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

At Retsforbundet maatte stemme imod det, kunde ingen af vore Vælgere være i Tvivl om, og jeg fandt det derfor upaa-krævet at tage Ordet ved første Behandling for at motivere dette. Nu foreligger der imidlertid en Oplysning, som kunde formodes at stille os venligere overfor Lovforslaget, nemlig den, at Paaskriften paa Sedlerne skal bringes i Overensstemmelse med de virkelige Forhold i Øjeblikket. Naturligvis er det paaskønnelsesværdigt, at Bankmænd og Politikere kan enes om at gøre denne lille formelle Indrømmelse til Velanstændighedens Krav, men i Realiteten synes den mig kun at gøre Sagen endnu værre, end den er under de forhaandenværende Forhold, hvor enhver, der kender Bogstaver, dog kan se, at der staar et uopfyldt Løfte paa Sedlerne. Ved denne Ændring fastslaaes nemlig det Princip, at en Debitor kan løses fra sine Forpligtelser, naar et politisk Flertal finder det opportunt at annullere Kreditors Krav eller at ændre dem; og da Lovene jo til enhver Tid kan ændres, vil Ihændehaven af Pengesedler med den nye Paaskrift og Gældsbeviser, som refererer sig til saadanne, kun ud fra et intimt Kendskab til den partipolitiske Magtfordeling kunne beregne, hvilke Nedskaeringer hans Formue kan være udsat for. Retsforbundets Rigsdagsgruppe kan derfor ikke stemme for det foreliggende Lovforslag, men maa overlade Ansvaret for dets Vedtagelse til andre Partier.

Jeg vil ikke slutte med den sædvanlige Henstilling til det høje Ting om at stemme imod Lovforslaget, jeg tror ikke, det øver nogen Indflydelse; jeg kunde kun tænke mig Henstillingen fulgt af et eneste Medlem, det ærede Medlem Hr. Holstein, der ikke er bange for at optræde som Mindretal, hvad der skal siges til hans Ære, men det er for at markere vort eget Standpunkt, at jeg finder Anledning til at udtale, at vi stemmer imod Lovforslaget.

Christmas Møller: Ved første Behandling af denne Sag gjorde jeg opmærksom paa, saaledes som det ogsaa fremgaar af vor Betænkning, at det konservative Folkepartis principielle Standpunkt maatte være dette, at man skulde gaa over til den egentlige Guldmonetfod, men jeg udtalte tilige, at vi selvfølgelig var villige til i et Udvalg at drøfte dette Spørgsmaal sagligt og tage Hensyn til de Betragtninger, som kom frem. Det fremgaar af Betænkningen, at vi har haft forskellige Indvendinger at gøre, og det fremgaar til Overflod af Betænkningen, at vi paa et meget væsentligt Punkt,